

قوانین استخدامی نیروهای مسلح – مراکز آموزش نظامی وانتظامی در داخل و خارج از کشور و نیز مراکز آموزش وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح.

نوع سند: قوانین

DAD-LAW

DAD-LAW

www.dad-law.blogfa.com

www.dad-law.ir

وبلاگ تخصصی حقوق ایران

برنبرری مقالات و دانلود جزوات حقوق و مجموعه قوانین

email : dad_law_blogfa@yahoo.com

gmail : dad.law.blogfa@yahoo.com

WWW.DAD-LAW.BLOGFA.COM

WWW.DAD-LAW.IR

1382/10/09 مصوب

فصل اول – مواد عمومی

ماده 1

ماده 1 - دادگاه‌های نظامی به جرائم مرتبط به وظائف خاص نظامی و انتظامی کلیه افراد زیر که در این قانون به اختصار «نظامی» خوانده می شوند رسیدی میکنند:

الف - کارکنان ستادکل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و سازمانهای وابسته.

ب - کارکنان ارتش جمهوری اسلامی ایران و سازمانهای وابسته.

ج - کارکنان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران و سازمانهای وابسته و اعضای بسیج سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.

د - کارکنان وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سازمانهای وابسته.

ه - کارکنان مشمول قانون نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

و - کارکنان وظیفه از تاریخ شروع خدمت تا پایان آن.

ز - محصلان - موضوع قوانین استخدامی نیروهای مسلح - مراکز آموزش نظامی و انتظامی در داخل و خارج از کشور و نیز مراکز آموزش وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح.

ح - کسانی که به طور مؤقت در خدمت نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران هستند و طبق قوانین استخدامی نیروهای مسلح در مدت مزبور از اعضاء نیروهای مسلح محسوب میشوند.

تبصره 1

تبصره 1 - جرائم نظامی و انتظامی کارکنان مذکور که در سازمانهای دیگر خدمت میکنند دادگاههای نظامی رسیدگی میشود.

تبصره 2

تبصره 2 - رهائی از خدمت مانع رسیدگی به جرائم زمان اشتغال نمی شود.

ماده 2

ماده 2 - دادگاه نظامی مکلف است در مواردی که مجازات جرمی در این قانون ذکر شده است به استناد این قانون حکم صادر نماید. اعمال تخفیف و تبدیل نیز به موجب همین قانون خواهد بود.

تبصره

تبصره - در مواردی که مجازات جرمی در این قانون ذکر نشده باشد چنانچه رسمی به آن جرم در صلاحیت دادگاه نظامی باشد، دادگاه نظامی طبق قانون مربوط به آن جرم، تعیین کیفر مینماید و اعمال تخفیف و تبدیل نیز به موجب همان قانون خواهد بود.

ماده 3

ماده 3 - در کلیه مواردی که حداکثر مجازات حبس در این قانون «تا دو سال» است دادگاه میتواند در صورت وجود جهات مخففه مجازات حبس را تا یک سوم حداقل مجازات قانون جرم تخفیف داده و یا به یکی از مجازاتهای ذیل مناسب با مجازات اصلی تبدیل نماید:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1- کسر حقوق و مزایا به میزان یک چهارم از شش ماه تا یک سال.

2- جرای نقدی از دو میلیون (2000000) ریال تا بیست میلیون (20000000) ریال.

3- محرومیت از ترفیع از سه ماه تا یک سال.

4- انفصال مؤقت از خدمت از سه ماه تا شش ماه.

5 - منع اشتغال به خدمت در یک نقطه یا نقاط معین از شش ماه تا یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - اضافه خدمت از دو ماه تا چهار ماه.

2 - جرای نقدی از یک میلیون (1000000) ریال تا ده میلیون (10000000).

3 - منع اشتغال به خدمت در یک نقطه یا نقاط معین حداقل به مدت شش ماه و حداکثر تا پایان خدمت وظیفه و در صورتی که باقیمانده خدمت دوره ضروری کمتر از شش ماه باشد دادگاه میتواند مدت باقیمانده را مورد حکم قرار دهد.

تبصره 1

تبصره 1 - در صورت محکومیت به منع اشتغال به خدمت در یک نقطه یا نقاط معین، تعیین محل خدمت جدید به عهده یگان یا سازمان مرتبط می باشد.

تبصره 2

تبصره 2 - در کلیه جرائمی که مجازات قانون حبس تا سه ماه می باشد، قاضی مکلف به تبدیل مجازات حبس به جزای نقدی می باشد.

ماده 4

ماده 4 - در کلیه مواردی که حداقل مجازات حبس در این قانون «بیش از دو سال تا پنج سال» است دادگاه میتواند در صورت وجود جهات مخفف، مجازات حبس را تا یکسوم حداقل مجازات قانون جرم تخفیف دهد و یا به یکی از مجازاتهای ذیل مناسب بامجازات اصلی تبدیل نماید:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1- جزای نقدی از ده میلیون (10 000 000) ریال تا پنجاه میلیون (50 000 000) ریال.

2 - محرومیت از ترفیع از شش ماه تا دو سال.

3 - تنزل یک درجه و یا رتبه.

4 - انفصال مؤقت از شش ماه تا یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - جزای نقدی از پنج میلیون (5 000 000) ریال تا سی میلیون (30 000 000) ریال.

2 - اضافه خدمت از سه ماه تا شش ماه.

ماده 5

ماده 5 - در تمام مواردی که حداکثر مجازات حبس در این قانون «بیش از پنج سال» است دادگاه می‌تواند در صورت وجود جهات مخفف، مجازات حبس را تا یک سوم حداقل مجازات قانون جرم تخفیف و یا به یکی از مجازاتهای نیل مناسب با مجازات اصلی تبدیل نماید:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1 - جزای نقدی از سی میلیون (30 000 000) ریال تا یکصد میلیون.

2 - محرومیت از ترفیع از دو سال تا چهار سال.

3 - تنزل یک تا دو درجه و یا رتبه.

4 - انفصال موقت به مدت یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - جزای نقدی از ده میلیون (10 000 000) ریال تا پنجاه میلیون (50 000 000) ریال.

2 - اضافه خدمت از شش ماه تا یک سال.

ماده 6

ماده 6 - در هر مورد که کارکنان وظیفه به اضافه خدمت محکوم می‌شوند، کلیه مقررات مربوط به خدمت از جمله مقررات کیفری و انضباطی نیروهای مسلح در زمان تحمل اضافه خدمت درباره آنان جاری است.

ماده 7

ماده 7 - در مواردی که در این قانون مجازات‌های دیگری غیر از حبس به عنوان مجازات اصلی پیش بینی شده در صورت وجود جهات مخففه، به شرح زیر قابل تبدیل و تخفیف می‌باشد:

الف - مجازات اخراج از خدمت یا انفصال دائم از خدمت و یا خدمات دولتی به تنزیل دو درجه و یا رتبه.

ب - مجازات تنزیل دو درجه یا رتبه به تنزیل یک درجه یا رتبه.

ج - مجازات تنزیل یک درجه یا رتبه به شش ماه تا دو سال محرومیت از ترفیع.

د - مجازات جزای نقدی یا انفصال مؤقت یا محرومیت از ترفیع یا اضافه خدمات تانصف حداقل مجازات قانون آن.

ه - مجازات شلاق تعزیری به یک میلیون (1000000) ریال تا ده میلیون

(10000000) ریال جزای نقدی.

ماده 8

ماده 8 - در مواردی که تخفیفها مقرر در مواد (3)، (4) و (5) این قانون درخصوص مجازات حبس اعمال می‌شود، دادگاه نمیتواند آن را به استناد ماده (7) این قانون مجدداً تخفیف دهد.

ماده 9

ماده 9 - جهات مخفیه مندرج در این قانون همان جهات مخفیه قانون مجازات اسلامی مصوب 1370.9.7 است.

ماده 10

ماده 10 - ملاک تعیین صلاحیت دادگاههای نظامی، مجازات اصلی جرم است و تأم بودن حبس با مجازاتهای دیگر و همچنین تبدیلی تأثیری در صلاحیت ندارد.

ماده 11

ماده 11 - دادگاههای نظامی میتوانند به درخواست محکوم علیه و پیشنهاد دادستان و رعایت مقررات مربوط به زندان باز و نیمه باز مدت حبس وی را که بیش از یکسال نباشد به حبس با خدمت تبدیل نمایند. در این صورت محکومان مذکور به یگان مربوط یا مراکی که نیروهای مسلح برای خدمت تعیین میکنند

معرفی شده و پس از پایان خدمت روزانه در بازداشتگاه یگان یا مرکزی که تعیین شده نگهداری میشوند.

تبصره

تبصره - مقررات اجرائی حبس با خدمت، نحوه هماهنگی با فرمانده مربوط و وضعیت خدمتی این گونه افراد به موجب دستورالعملی خواهد بود که ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون توسط سازمان قضائی نیروهای مسلح با همکاری ستاد کل نیروهای مسلح تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید.

ماده 12

ماده 12 - اعضای ثابت نیروهای مسلح که به موجب احکام قطعی دادگاهها در جرائم عمدی به مجازاتهای زیر محکوم میشوند از زمان قطعیت حکم از خدمت اخراج میگردد:

الف - محکومیت یا محکومیتهای (در صورت تعدد) به حبس

غیر تعلیقی زائد بر پنج سال.

ب - محکومیت به حدود.

ج - محکومیت به سبب ارتکاب جرائم علیه امنیت داخلی و خارجی

کشور.

د - محکومیت به قصاص نفس یا قطع عضو.

تبصره 1

تبصره 1 - در صورت وجود شرایط خاص خدمتی و عدم مصلحت

اخراج از خدمت با تقاضای فرمانده مربوط یا دادستان، دادگاه میتواند

با ذکر دلائل و تصریح در متن حکم، اجرای اثر تبعی حکم را طبق

مقررات مربوط به تعلیق در قانون مجازات اسلامی مصوب

تبصره 2

تبصره 2 - به خدمت اعضای پیمانی یا قراردادی نیروهای مسلح به محض قطعی شدن محکومیت‌های فوق پایان داده خواهد شد.

تبصره 3

تبصره 3 - در صورتی که کارکنان پایور نیروهای مسلح به حبس از دو سال تا پنج سال محکوم شوند، اخراج از خدمات (انفصال، باخریدی و یا بازنگشتگی) باتوجه به نوع جرم و بارعایت مقررات استخدامی نیروهای مسلح با رأی کمیسیونهای انصابی نیروهای مسلح خواهد بود.

ماده 13

ماده 13 - عفو محکومان نظامی شامل آثار تبعی آن نمیگردد مگر اینکه تصریح شده باشد.

ماده 14

ماده 14 - افسران و درجه داران وظیفه و کارکنان پیمانی که خدمت وظیفه خود را به اتمام رسانده‌اند چنانچه به علت ارتکاب جرائم عمدی به یکی از مجازاتهای مذکور در ماده (12) این قانون محکوم شوند بقیه خدمت وظیفه خود را پس از اجرای مجازات با دو درجه یا رتبه پایین تر به صورت خدمت وظیفه انجام خواهد داد.

ماده 15

ماده 15 - دادگاههای نظامی میتوانند در جرائم تعزیری و بازدارنده علاوه بر تعیین مجازات، به عنوان تنمیم حکم، متهم را به یکی از مجازاتهای ذیل محکوم نمایند:

الف - در مورد کارکنان پایور:

1- منع اشتغال به خدمت در نقطه یا نقاط معین از سه ماه تا دو سال.

2 - محرومیت از ترفیع از سه ماه تا یک سال.

ب - در مورد کارکنان وظیفه:

1 - اضافه خدمت حداکثر به مدت سه ماه.

2 - تنزل یک درجه افسران و درجه‌داران وظیفه.

3 - منع اشتغال به خدمت در نقطه یا نقاط معین حداقل به مدت سه ماه و حداکثر تا پایان مدت خدمت وظیفه و در صورتی که باقیمانده خدمت دوره ضرورت کمتر از سهم باشد دادگاه می‌تواند مدت باقیمانده را مورد حکم قرار دهد.

تبصره

تبصره - در هر مورد که دادگاه از مجازات‌های فوق به عنوان مجازات اصلی استفاده نموده یا مجازات حبس را به یکی از موارد فوق تبدیل کرده باشد نمی‌تواند همان مجازات را به عنوان مجازات تکمیلی مورد حکم قرار دهد.

16 - ماده حداکثر محکومیت به انفصال موقت در مورد کارکنان پایور نیروهای مسلح یک سال است و محکومان به این مجازات از حقوق بدون کاری مطابق مقررات استخدامی مربوط استفاده خواهد کرد.

فصل دوم - جرائم علیه امنیت داخلی و خارجی

ماده 17

ماده 17- هر نظامی که برنامه براندازی به مفهوم تغییر و نابودی

اساس نظام جمهوری اسلامی ایران را طراحی یا بدان اقدام نموده و به

این منظور جمعیتی تشکیل دهد یا اداره نماید یا در چنین جمعیتی

شرکت یا معاونت مؤثر داشته باشد محارب محسوب میشود.

ماده 18

ماده 18- هر یک از اشخاص مذکور در ماده (17) قبل از کشف توطئه و دستگیری، توبه نماید و خود را به مأموران معرفی کند و اطلاعاتش را در اختیار بگذارد به نحوی که توبه وی در دادگاه محرز شد حد محاربه از او ساقط شده و چنانچه اقدام مرتکب موجب اخلاف در نظم و صیانت و امنیت جامعه یا بیم تجری وی یا دیگران گردد، به حبس از یکتا پنج سال محکوم خواهدشود و در صورتی که مرتکب جرم دیگری شده باشد به مجازات آن جرم نیز محکوم میشود.

ماده 19

ماده 19- هر نظامی که به منظور برهم زدن امنیت کشور (ایجاد رعب، آشوب و قتل)، جمعیتی با بیش از دو نفر تشکیل دهد یا اداره کند، چنانچه محارب شناخته نشد به حبس از سه تا پانزده سال محکوم میگردد. اعضای جمعیت که نسبت به اهداف آن آگاهیدارند در صورتی که محارب شناخته نشوند به دو تا پنج سال حبس محکوم میگردد.

ماده 20

ماده 20 - هر نظامی که به نحوی از انحاء برای جدایی قسمتی از قلمرو حاکمت جمهوری اسلامی ایران یا

برای لطمه وارد کردن به تمامیت ارضی یا استقلال کشور جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید به مجازات محارب محکوم می‌شود.

ماده 21

ماده 21 - نظامی که مرتکب جرائم زیر شوند چنانچه ارتکاب جرم آنان به منظور براندازی نظام و همکاری با دشمن باشد به مجازات محارب و در غیر این صورت به سه تا پانزده سال حبس تعزیری محکوم می‌گردد:

الف - هر نظامی که افراد تحت فرماندهی خود یا پایگاه یا محلی که حفاظت آن به عهده او سپرده شده یا تأسیسات و تجهیزات و ساز و برگ نظامی یا نقشه‌ها و اسناد و اسرار نظامی و نظائر آنها را به دشمن تسلیم یا افشای نماید.

ب - هر نظامی که برای انجام مقاصد دشمن با او تبادل کند.

ج - هر نظامی که برای دولت در حال جنگ با ایران یا برای گروه‌ها یا دستیابی به مفسدان و مفسدان جمع‌آوری نیرو یا کمک نماید یا سایر افراد را به الحاق به دشمنان یا محربان و مفسدان اغوا و تشویق کند یا عملاً وسائل الحاق آنان را فراهم آورد.

ماده 22

ماده 22 - هر نظامی که علیه نظام جمهوری اسلامی ایران اقدام مسلحانه نماید، محارب محسوب می‌شود.

ماده 23

ماده 23 - هر نظامی که نظامیان یا اشخاصی را که به نحوی در خدمت نیروهای مسلح هستند اجبار یا تحریک به فرار یا تسلیم یا عدم اجرای وظائف نظامی کند یا موجبات فرار را تسهیل یا با علم به فراری بودن، آنان را مخفی نماید در صورتی که بهمنظر براندازی حکومت یا شکست نیروهای خودی در مقابل دشمن باشد به مجازات محارب و/الا به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌شود.

ماده 24 - افراد زیر جاسوس محسوب و به مجازاتهای ذیل محکوم می‌شوند:

الف - هر نظامی که اسناد یا اطلاعات یا اشیای دارای ارزش اطلاعاتی را در اختیار دشمن و یا بیگانه قرار دهد و این امر برای عملیات نظامی یا نسبت به امنیت تأسیسات، استحکامات، پایگاهها، کارخانجات، انبارهای دائمی یا موقتی تسلیحاتی، توقفگاههای موقت، ساختمانهای نظامی، کشتیها، هواپیماها یا وسائل نقلیه زمینی نظامی یا امنیت تأسیسات دفاعی کشور مضر باشد به مجازات محارب محکوم خواهد شد.

ب - هر نظامی که اسناد یا اطلاعات برای دشمن یا بیگانگان تحصیل کرده، به هر دلیلی موفق به تسلیم آن نشد به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌گردد.

ج - هر نظامی که اسرار نظامی، سیاسی، امنیتی، اقتصادی و یا صنعتی مرتبط به نیروهای مسلح را به دشمنان داخلی یا خارجی یا بیگانگان یا منابع آنان تسلیم و یا آنان راز مفاد آن آگاه سازد به مجازات محارب محکوم خواهد شد.

د - هر نظامی که برای به دست آوردن اسناد یا اطلاعات طبقه بندی شده، به نفع دشمن و یا بیگانه به محل نگهداری اسناد یا اطلاعات داخل شود، چنانچه به موجب قوانین دیگر مستوجب مجازات شدیدتری نباشد به حبس از دو تا ده سال محکوم می‌گردد.

تبصره

تبصره - هر نظامی که عالماً و عامداً فقط به صورت غیرمجاز به محل ذکر وارد شود به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می‌گردد.

ه - هر بیگانه که برای کسب اطلاعات به نفع دشمن به پایگاهها، کارخانجات، انبارهای تسلیحاتی، اردوگاههای نظامی، یگانهای نیروهای مسلح، توقفگاههای موقتی نظامی، ساختمانهای دفاعی نظامی و وسائط نقلیه زمینی، هوایی و دریایی وارد شده یا به محلهای

نگهداری اسناد یا اطلاعات داخل شود به اعدام و در غیر این صورت به حبس از یک تا ده سال محکوم میگردد.

تبصره 1

تبصره 1 - هرکس در جرائم جاسوسی با نظامیان مشارکت نماید به تبع مجرمان اصلی نظامی در دادگاههای نظامی محکمه و به همان مجازاتی که برای نظامیان مقرر است محکوم میشود.

تبصره 2

تبصره 2 - معاونت در امر جاسوسی و یا مخفی نمودن و پناه دادن به جاسوس جرم محسوب و مرتبط به تبع مجرمان اصلی نظامی در دادگاههای نظامی محکمه و در مواردی که مجازات جاسوس مجازات محارب و یا اعدام است به حبس از سه سال تا پانزده سال محکوم میشود.

ماده 25

ماده 25 - منظور از دشمن عبارت است از: اشرار، گروهها و دولتهائی که با نظام جمهوری اسلامی ایران در حال جنگ بوده یا قصد براندازی آن را دارند و یا اقدامات آنان بر ضد امنیت ملی است.

تبصره

تبصره - هرگاه برای دادگاه، تشخیص دشمن یا دولت متخصص محرز نباشد موضوع از طریق قوه قضائیه از شورای عالی امنیت ملی استعلام و نظر شورای مذکور ملاک خواهد بود.

ماده 26

ماده 26 - هر نظامی که اسناد و مدارک، مذاکرات، تصمیمات یا اطلاعات طبقه بندی شده را در اختیار افرادی که صلاحیت اطلاع نسبت به آنها را ندارند، قرار دهد یا به هر نحو آنان را از مفاد آن مطلع سازد به ترتیب ذیل محکوم می شود:

الف - هرگاه اسناد، مذاکرات، تصمیمات یا اطلاعات، عنوان به کلی سری داشته باشد به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - هرگاه اسناد، مذاکرات، تصمیمات یا اطلاعات، عنوان سری داشته باشد به حبس از دو تا ده سال.

ج - هرگاه اسناد، مذاکرات، تصمیمات یا اطلاعات، عنوان خیلی محرمانه داشته باشد به حبس از سه ماه تا یک سال.

تبصره 1

تبصره 1 - هرگاه اسناد، مذاکرات، تصمیمات یا اطلاعات، عنوان محرمانه داشته باشد از طرف فرمانده یا رئیس مربوط تنبیه انضباطی خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2 - هرگاه اعمال فوق به موجب قوانین دیگر مستلزم مجازات شدیدتری باشد مرتکب به مجازات شدیدتر محکوم خواهد شد.

تبصره 3

تبصره 3 - طبقه‌بندی و تغییر طبقه‌بندی اسناد و مدارک، مذاکرات، تصمیمات و اطلاعات و طرز نگهداری اسناد طبقه‌بندی شده به موجب دستورالعملی است که توسطتستاد کل نیروهای مسلح تهیه و پس از تصویب فرماندهی کل قوا جهت اجراء ابلاغ میگردد.

ماده 27

ماده 27 - هر نظامی که بر اثر بیاحتیاطی یا بیمبالاتی یا سهلانگاری یا عدمراعیات نظامات دولتی موجب افشاء اطلاعات و تصمیمات یا فقدان یا از بین رفتن اسناد و مدارک مذکور در ماده (26) این قانون شود با توجه به طبقه‌بندی اسناد افشاء شده بهترتیب ذیل محکوم میشود:

الف - چنانچه اسناد، مذاکرات، اطلاعات یا تصمیمات، عنوان به کلی سری داشته باشد به حبس از شش ماه تا دو سال.

ب - چنانچه اسناد، مذاکرات، اطلاعات یا تصمیمات، عنوان سری داشته باشد بهحبس از سه ماه تا یک سال.

ج - چنانچه اسناد، مذاکرات، اطلاعات یا تصمیمات، عنوان خیلی محرمانه داشته باشد به حبس از دو ماه

تبصره

تبصره - هرگاه اسناد و مدارک، مذاکرات، اطلاعات یا تصمیمات، عنوان محترمانه داشته باشد از طرف فرمانده یا رئیس مربوط تنبیه انضباطی خواهد شد.

ماده 28

ماده 28 - هر نظامی که پس از آموزش لازم درمورد حفظ اطلاعات طبقه‌بندی شده، در اثر بیمبالاتی و عدم رعایت اصول حفاظتی، توسط دشمنان و یا بیگانگان تخلیه اطلاعاتی شود، به یک تا شش ماه حبس محکوم میگردد.

فصل سوم - جرائم برخلاف تکالیف نظامی

ماده 29

ماده 29 - هرگاه تخلف و سرپیچی از تکالیف نظامی سبب تسلیط دشمن بر اراضی یا مواضع یا افراد خودی شود، مرتبط به مجازات محارب محکوم میگردد.

ماده 30

ماده 30 - هر فرمانده یا مسؤول نظامی بدون استفاده از تمام وسائل دفاعیه کمدر اختیار او بوده از انجام اقداماتی که وظیفه نظامی او ایجاب میکرده خودداری نماید و آنچه را که حفاظت یا دفاع از آن به او سپرده شده از قبیل تأسیسات، استحکامات، سربازخانه، کارخانجات، انبار و مخازن اسلحه و مهمات یا آذوقه یا سوخت یا ملزومات نظامی، هواپیما، کشتی، شهر، آبادی و اراضی به نحوی از انحاء به دشمن تسلیم نماید به مجازات محارب محکوم می شود.

ماده 31

ماده 31 - هر فرمانده یا مسؤول نظامی که با دشمن قرارداد تسلیم منعقد نماید در صورتی که تصمیم متخذه موجب خلع سلاح نیروهای تحت فرماندهی یا اسارت آنها یا تسلیم آنچه دفاع و حفاظتش به عهد او است، بشود به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می گردد.

ماده 32

ماده 32 - هر نظامی که در مقابل دشمن، از به کاربردن سلاح یا مهمات یا سایر امکانات نظامی برای مبارزه خودداری نماید یا آشکارا مرتب اعمالی گردد که موجب تزلزل روحیه افراد دیگر شود یا عمداً از کوشش برای روپرو شدن، جنگیدن، اسیر نمودن یا منهدم ساختن نیروها، کشتیها، هواپیماها یا هرگونه وسائل دیگر دشمن که به عهد او بوده یا وظیفه نظامی او ایجاب می کرده خودداری نماید چنانچه موجب شکست جبههها سلام گردد به مجازات محارب والا به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می گردد.

ماده 33

ماده 33 - نظامیان زیر که تعداد آنان حداقل سه نفر باشد شورش کننده محسوب و به ترتیب ذیل محکوم می شوند:

الف - نظامیان مسلحی که با تبانی یا به صورت دسته جمعی از اطاعت فرماندهان یا رؤسای خود سرپیچی کنند چنانچه مصدق محارب نباشد هر یک به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - نظامیانی که در ارتباط با خدمت به صورت دسته جمعی و با سلاح گرم یا سرد به جان یا مال یا ناموس مردم یا اموال عمومی تعدی یا تجاوز نمایند چنانچه محارب محسوب نشوند به حبس از سه تا پانزده سال.

ج - نظامیان مسلحی که به منظور دستیابی به اهداف شخصی، صنفی و گروهی و یا به منظور بهره‌مندی از مزایا و امتیازات یا علیه تصمیمات قانون مسؤولان و نطائر آن دریگانهای نظامی یا در هر محل دیگر اجتماع، تحصن یا اعتصاب نموده و یا به هر نحو موجب اخلال در نظم شوند به حبس از سه تا پانزده سال.

د - چنانچه مرتکبان جرائم فوق غیر مسلح باشد به حبس از شش ماه تا سه سال.

تبصره

تبصره - هرگاه یک نفر از مرتکبان جرائم فوق در یک اقدام گروهی مسلح باشد کلیه افراد حسب مورد به مجازات بندهای (الف)، (ب) و (ج) این ماده محکوم خواهد شد.

ماده 34

ماده 34 - هر یک از فرماندهان یا مسئولان نظامی بدون امر یا اجازه یا بدون این که به اقدام مقابل وادار شده باشد علیه نیروهای نظامی یا اتباع دولتی که با ایران در حال جنگ نباشد مسلحانه حمله یا عدایی را وادار به حمله نماید یا با نیروی تحت فرماندهی خود در اراضی دولتی که با ایران در حال جنگ نباشد مرتبط عملیات خصمانه

شورهای اقدامات فوق موجب اختلال در امنیت داخلی یا خارجی کشور گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می شود.

ماده 35

ماده 35 - هر یک از فرماندهان یا مسئولان نظامی که پس از دریافت دستور توقف عملیات جنگی، عملیات را ادامه دهد در صورتی که عمل وی موجب اختلال در نظام (به هم خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به دو تا ده سال حبس محکوم می شود.

ماده 36

ماده 36 - هر نظامی که بدون امر یا مجوز قانون، فرماندهی قسمتی را به عهدگیرد و یا برخلاف امر مافوق، فرماندهی قسمتی را ادامه دهد به حبس از دو تا ده سال محکوم و چنانچه مرتب جرم دیگری گردد به مجازات آن جرم نیز محکوم خواهد شد.

ماده 37

ماده 37 - هر نظامی که اواخر فرماندهان یا رؤسای مربوط را لغو نماید به ترتیب زیر محکوم می شود:

الف - هرگاه از امر حرکت به طرف دشمن یا محارب و مفسدان امتناع ورزد، چنانچه حاکی از همکاری با

دشمن باشد و یا موجب اختلال در نظام (به هم خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - اگر مخالفت با اواخر در ناحیه‌ای است که در آن حالت جنگی یا محدودیتها ضروری اعلام شده و آن مخالفت مرتبط به امور جنگی یا مقررات حالات محدودیتها ضروری باشد در صورتی که عمل او موجب اختلال در نظام (به هم خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام باشد به مجازات محارب و/ا به حبس از دو تا ده سال.

ماده 38

ماده 38 - هر نظامی در غیر موارد مذکور در ماده (37) این قانوندستوری را لغو نماید به استثناء مواردی که صرفاً تخلف انضباطی محسوب میگردد به حبس از دو ماه تا یک سال محکوم می شود.

تبصره

تبصره - هرگاه لغو دستور مربوط به منع ازدواج با اتباع بیگانه یا با اتباع بیگانه‌های کمبه سبب ازدواج تبعه ایران محسوب می شوند، به حبس از سه ماه تا یک سال و اخراج از خدمت محکوم می گردد.

ماده 39

ماده 39 - هر یک از فرماندهان و مسؤولان نظامی یا انتظامی که حسب مورد مصوبات شورای عالی امنیت ملی، شورای امنیت کشور و شوراهای تأمین استان یا شهرستان را در مواردی که طبق قانون موظف به اجرای آن می باشد اجراء نکند، چنانچه مشمول مجازات محارب نباشد یا به موجب سائر قوانین مستوجب مجازات شدیدتری نگردد به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می شوند.

ماده 40

ماده 40 - عضویت کارکنان نیروهای مسلح در سازمانها، احزاب و جمعیتهای سیاسی و مداخله یا شرکت و یا فعالیت آنان در دستهبندیها و مناقشه‌های سیاسی و تبلیغات انتخاباتی ممنوع است و مرتکبان به شش ماه تا سه سال حبس محکوم می‌گردد و در هر حال ادامه خدمت یا رهانی این گونه افراد از خدمت به عهد هیئت‌های رسیدگی به تخلفات نیروهای مسلح می باشد.

ماده 41

ماده 41 - هر نظامی که در حین خدمت یا مأموریت برخلاف مقررات و ضوابط عمداً مبادرت به تیراندازی نماید علاوه بر جبران خسارات وارده به حبس از سه ماه تا یکسال محکوم می شود و در صورتی که منجر به قتل یا جرح شود علاوه بر مجازات مذکور، حسب مورد به قصاص یا دیه محکوم میگردد و چنانچه از مصادیق مواد (612) و (614) قانون مجازات اسلامی مصوب 1375.3.2 باشد به مجازات مندرج در مواد مذکور محکوم خواهد شد.

تبصره 1

تبصره 1 - چنانچه تیراندازی مطابق مقررات صورت گرفته باشد مرتکب از مجازات و پرداخت دیه و خسارت معاف خواهد بود و اگر مقتول یا مجروح مقصر نبوده و بیگناه باشد دیه از بیتالمال پرداخت خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2 - مقررات مربوط به تیراندازی و نحوه پرداخت دیه و خسارات به موجب «قانون بهکارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری مصوب 1373.10.18» و آئیننامه های مربوط خواهد بود.

ماده 42

ماده 42 - هر نظامی که باید به طور انفرادی یا جمعی به مأموریت برود عمداً وبدون عذر موجه در وقت مقرر حاضر نگردد به ترتیب زیر محکوم میشود:

الف - هرگاه حرکت برای عزیمت به منطقه جنگی یا مقابله با اشراار و مفسدان باشد و عمل مرتکب موجب اخلال در نظام (بهمن خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه ها سلام گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از دو تا ده سال.

ب - هرگاه حرکت برای عزیمت به منطقهای که در حالت جنگ یا آمدهباش رزمیا اعلام محدودیتهای ضروری موضوع اصل هفتاد و نهم (79) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران باشد به حبس از دو تا پنج سال.

ج - در سائر موارد به استثناء مواردی که صرفاً تخلف انضباطی محسوب میشود به حبس از دو ماه تا یک سال.

تبصره 1

تبصره 1 - هر نظامی که پس از انتقال به یگان جدید در معرفی خود به آن بیش از مهلتی که به او داده شده بدون عذر موجه تأخیر کند مطابق مقررات این ماده با وی رفتار خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2 - هر نظامی که در منطقه عملیات جنگی یا موقع اعلام آماده باش رزمی بدون عذر موجه در محل معین حاضر نگردد به حبس از دو تا پنج سال محکوم می‌شود.

ماده 43

ماده 43 - هر نگهبان که محل نگهبانی خود را بدون مجوز ترک نماید در صورتی که در مقابل دشمن با همکاری یا تبانی باشد یا عمل وی موجب اخلاف در نظام (بههم خوردانامینیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام گردد به مجازات محارب محکوم، در غیر این صورت به شرح زیر مجازات می‌شود:

الف - هرگاه در مقابل دشمن یا محاربان و مفسدان باشد به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - هرگاه در ناحیه‌های باشد که در حال جنگ و یا اعلام وضعیت و محدودیت‌های ضروری موضوع اصل هفتاد و نهم (79) قانوناساسی جمهوری اسلامی ایران و یا حالت آماده باش رزمی باشد به حبس از دو تا ده سال.

ج - در سائر موارد به استثناء مواردی که صرفاً تخلف انضباطی محسوب می‌شده به حبس از سه ماه تا دو سال.

تبصره

تبصره - نگهبان، مأمور (اعم از نظامی و انظامی) مسلحی است که

مراقبت و حفاظت یک محل یا یک منطقه یا یک مقام معین به او واگذار شده باشد.

ماده 44

ماده 44 - هر نظامی که در حین نگهبانی به طور ارادی بخواهد به

شرح زیر محکومی شود:

الف - هرگاه در مقابل دشمن و محاربان باشد در صورتی که عمل وی

موجب اخلاف در نظام (بههم خوردان امنیت کشور) و یا شکست جبهه

اسلام گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از دو تا

ده سال.

ب - هرگاه در ناحیه های باشد که در حالت جنگ یا اعلام محدودیت های

ضروری موضوع اصل هفتاد و نهم (79) قانوناسی جمهوری

اسلامی ایران یا آمده باش رزمی باشد به حبس از شش ماه تا دو

سال.

ج - در سایر موارد به استثناء مواردی که صرفاً تخلف انضباطی

محسوب می شود به حبس از دو ماه تا یک سال.

ماده 45

ماده 45 - هر نظامی در حین خدمت یا در ارتباط با آن به نگهبان یا مراقب در رابطه با انعام وظیفه وی

تعرض نماید به ترتیب زیر محکوم می گردد:

الف - چنانچه مرتبط با سلاح تعرض نماید به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - چنانچه مرتبط بدون سلاح تعرض نماید به حبس از دو تا پنج سال.

تبصره

تبصره - چنانچه در اثر تعرض صدمه‌ای به نگهبان یا مراقب وارد آید که موجب قتل یا جرح یا نقص عضو شود مرتبط حسب مورد به قصاص یا دیه نیز محکوم می‌گردد.

ماده 46

ماده 46 - هر نظامی در حین خدمت به نحوی به نگهبان یا مراقب در رابطه با انجام وظیفه وی اهانت نماید به حبس از دو ماه تا یک سال محکوم می‌گردد، مگر آن که اهانت او مصدق قذف باشد که به مجازات آن محکوم می‌شود.

ماده 47

ماده 47 - هر نظامی که حین خدمت یا در ارتباط با آن نسبت به مافوق خود عمداً مرتبط ضرب یا جرح یا نقص عضو و یا قتل شود

علوه بر محکومیت به قصاص یا دیه، حسب مورد به شرح ذیل محکوم می‌شود:

الف - در صورتی که با سلاح باشد به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - چنانچه بدون سلاح باشد و موجب قتل گردد به حبس از سه تا پانزده سال و اگر موجب جرح یا نقص عضو شود به حبس از دو تا ده سال و در غیر این صورت به حبس از دو تا پنج سال.

ماده 48

ماده 48 - هر نظامی حین خدمت یا در ارتباط با آن به مافوق خود اهانت نماید به حبس از دو ماه تا یک سال محکوم می‌گردد.

تبصره

تبصره - در صورتی که اهانت وی مصداق قذف باشد به مجازات آن محکوم می‌شود.

ماده 49

ماده 49 - هر یک از فرماندهان و مسئولان نظامی به افراد تحت امر خود اهانت و یا خارج از محدوده اختیارات فرماندهی و آئین نامه انضباطی آنان را تنبیه نماید به حبس از دو ماه تا یک سال محکوم و هرگاه به موجب قوانین جزائی دیگر مستلزم حد یا قصاص یادیه باشد به آن مجازات نیز محکوم می‌گردد.

ماده 50

ماده 50 - هر نظامی که حین خدمت یا در ارتباط با آن، مافوق خود یا مرقب یا نگهداری را در ارتباط با انعام و وظیفه آنان تهدید نماید، به حبس از دو ماه تا یک سال محکوم می‌شود.

ماده 51

ماده 51 - هر نظامی که برای فرار از کار یا انعام و وظیفه و یا ارتعاب و تهدید فرماندهی رئیس و یا هر مافوق دیگر یا برای تحصیل معافیت از خدمت و یا انتقال به مناطق مناسبتر و یا کسب امتیازات دیگر عمدتاً به خود صدمه وارد آورد یا تهدید به خودزنی نماید یا به عدم توانائی جسمی یا روحی متعذر شود و بنا به گواهی پزشک نظامی یا پزشکان قانون تمارض او ثابت گردید و یا در انعام و وظایف نظامی بی علاقه‌گی خود رادرموارد متعدد ظاهر کند به نحوی که در تضعیف سایر نیروهای نظامی مؤثر باشد، علاوه بر جبران خسارت وارده به ترتیب زیر محکوم می‌گردد:

الف - هرگاه در مقابل دشمنان باشد چنانچه عمل وی موجب اخلاص در نظام (به‌هم‌خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام گردید به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از دو تا ده سال.

ب - هرگاه در زمان جنگ باشد و در مقابل دشمنان نباشد به حبس از یک تا پنج سال.

ج - در سایر موارد به استثناء مواردی که صرفاً تخلف انضباطی محسوب می‌شود به حبس از سه ماه تا یک سال.

تبصره

تبصره - مرتکبان جرائم مذکور در نتیجه اعمال فوق از هیچ امتیازی برخوردار نمی گردند و خدمت خود را مطابق مقررات انعام خواهد داد.

مگر آن که ادامه خدمت به هیچ وجه مقدور نباشد.

ماده 52

ماده 52 - هر نظامی حین خدمت یا در ارتباط با آن با علم و آگاهی در مقابل مأموران نظامی و انتظامی حین انعام وظیفه آنان مقاومت یا به آنان حمله نماید مترید محسوب و به ترتیب زیر محکوم میشود:

الف - در صورتی که تمرد با اسلحه صورت گرفته باشد به حبس از دو تا پنج سال.

ب - در صورتی که تمرد بدون سلاح به عمل آید به حبس از شش ماه تا سه سال.

تبصره

تبصره - اگر مترید در موقع تمرد مرتکب جرم دیگری هم بشد به مجازات آن نیز محکوم می گردد.

ماده 53

ماده 53 - هر نظامی که حین انعام وظیفه مرتکب جرائم ذیل گردد، در هر مورد به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم میشود:

الف - چنانچه نسبت به مجروح یا بیمار zarf روحی یا صدمه بدنی وارد کند.

ب - چنانچه اموال مجروح یا بیمار یا مردهای را تصاحب نماید.

ج - چنانچه نسبت به مجروحان یا اشخاصی که در معرض خطر جانی قرار دارند در حالی که کمرساتی از وظایف اوست از کمک خودداری کند.

تبصره

تبصره - در موارد فوق الذکر، در صورتی که مورد از مصادیق قصاص یا دیه نیز باشد یا اموالی را تصاحب کرده باشد حسب مورد به قصاص، دیه یا استرداد اموال نیز محکومی گردد.

ماده 54

ماده 54 - هرگاه بیاحتیاطی یا بیمبالاتی یا عدم رعایت نظامات دولتی در ارتباط با امور خدمتی توسط فرماندهان و مسؤولان ردههای مختلف نیروهای مسلح موجب تلفات جانی و یا صدمات بدنی گردد چنانچه به موجب مواد دیگر این قانون یا سایر قوانین مستلزم مجازات شدیدتر نباشد مرتب به حبس از یک تا سه سال محکومی شود.

ماده 55

ماده 55 - هر نظامی که با اقدام خود برخلاف شئون نظامی به نحوی از انحاء موجبات بدبینی مردم را نسبت به نیروهای مسلح فراهم سازد به حبس از دو ماه تا یکسال محکوم می‌شود.

فصل چهارم - فرار از خدمت

بخش اول - فرار در زمان صلح

ماده 56

ماده 56 - اعضای ثابت نیروهای مسلح هرگاه در زمان صلح بیش از پانزده روز متوالی مرتب غیبت شده و عذر موجه نداشته باشند فراری محاسبه و حسب مورد به مجازاتهای ذیل محکوم می‌شوند:

الف - چنانچه شخصاً خود را معرفی نمایند به حبس از دو تا شش ماه یا محرومیت از ترفیع از سه تا شش ماه.

ب - هرگاه دستگیر شوند به حبس از شش ماه تا دو سال یا محرومیت از ترفیع از شش ماه تا دو سال.

ماده 57

ماده 57 - اعضای ثابت نیروهای مسلح که در زمان صلح در مأموریت یا مرخصی یا مشغول گذراندن دوره آموزشی در داخل یا خارج از کشور هستند هرگاه پس از خاتمه مأموریت یا مرخصی یا

دوره آموزشی یا پس از فراخوانی قبل از خاتمه آن به فاصله پانزدهروز خود را جهت بازگشت به محل خدمت به قسمتهای مرتبط در داخل و یا سفارتخانهها و کنسولگریها و یا نمایندگیهای دائمی دولت جمهوری اسلامی ایران در خارج معزفیننمایند و عذر موجهی نداشته باشد فرای محسوب و حسب مورد مشمول یکی از مجازاتهای مذکور در ماده (56) این قانونخواهد بود.

ماده 58

ماده 58 - اعضای ثابت نیروهای مسلح که فرای بوده هرگاه در زمان جنگ یا بسیج و فراخوان عمومی یا هنگامی که یگان مربوط در آمدهباش رزمی میباشد چنانچه ظرف مدت یک ماه از تاریخ شروع جنگ یا بسیج و فراخوان عمومی یا اعلام آمدهباش رزمی، خود را معزفی کند از تعقیب و کیفر معاف خواهد بود.

در صورتی که معزفی پس از مدت مذکور باشد یا در این مدت و یا پس از آن دستگیرشوند حکم فرار در زمان جنگ را خواهد داشت.

ماده 59

ماده 59 - کارکنان وظیفه نیروهای مسلح هرگاه در زمان صلح بیش از پانزده روزمتولی مرتکب غیب شده و عذر موجهی نداشته باشد فراری محسوب و چنانچه دستگیر شده باشند به حبس از سه ماه تا یک سال یا سه ماه تا یک سال اضافه خدمت محکوم میگردد.

ماده 60

ماده 60 - کارکنان وظیفه فراری در زمان صلح هرگاه شخصاً خود را معزفی و مشغول خدمت شوند به ترتیب زیر با آنان رفتار می شود:

الف - چنانچه برای اولین بار مرتب فرار از خدمت شده و ظرف مدت شصت روزاز شروع غیبت مراجعت نمایند بدون ارجاع پرونده به مرجع قضائی در مقابل هر روز غیبت و فرار، دو روز به خدمت دوره ضرورت

آنان افزوده میشود. این اضافه خدمت بیش از سه ماه نخواهد بود.

ب - چنانچه پس از مدت یاد شده در بند (الف) این ماده خود را معرفی کنند و یاسابقه فرار از خدمت داشته باشد به حکم دادگاه به حبس از دو تا شش ماه محکومی گردد.

ج - چنانچه در زمان جنگ یا بسیج و فراخوان عمومی یا هنگامی که یگان مربوطدر آماده باش رزمی باشد و ظرف حداکثر دو ماه از تاریخ شروع جنگ یا بسیج و فراخوان عمومی یا اعلام آماده باش رزمی خود را معرفی کنند از تعقیب و کیفر معاف خواهد بود. در صورتی که معرفی پس از مدت مذکور باشد یا در این مدت و یا پس از آن دستگیر شوند حکم فراری در زمان جنگ را خواهد داشت.

تبصره 1

تبصره 1 - فراریان مشمول بند (الف) فوق در صورتی که مدعی عذر موجه باشد، ادعای آنان در هیاتی که با شرکت فرماندهان و مسؤولان عقیدتی سیاسی و مسؤولان حفاظت یا معاونان آنان در سطح لشگرهای تیپهای مستقل، نواحی انتظامی وردههای همپراز و بالاتر تشکیل میگردد بررسی شده و نظر اکثریت قطعی است. در صورت عذر موجه به تشخیص هیأت مذکور، به تناسب روزهای موجه از اضافه خدمتوی کسر میگردد.

تبصره 2

تبصره 2 - در صورتی که انجام بقیه خدمات این افراد مورد رضایت فرماندهان باشد، ممکن است با تصویب هیأت یاد شده در تبصره (1) این ماده، تمام یا قسمتی از اضافه خدمات مذکور بخشیده شود.

تبصره 3

تبصره 3 - دستورالعمل بند (الف) و تبصره‌های این ماده ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون توسط ستاد کل نیروهای مسلح تهیه و تصویب و ابلاغ می شود.

بخش دوم - فرار در زمان جنگ و درگیریهای مسلحانه

ماده 61

ماده 61 - اعضای ثابت نیروهای مسلح هرگاه در زمان جنگ بیش از پنج روزمتولی غیبت نمایند و عذر موجهی نداشته باشند فاری محسوب و پس از دستگیری بهحبس از یک تا پنج سال محکوم می شوند و اگر فرار از جبهه باشد از زمان غیبت فاری محسوب و به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می گردد.

ماده 62

ماده 62 - فراریان مذکور در ماده (61) این قانون چنانچه شخصاً خود را معروف و مشغول خدمات شوند در صورتی که فرار آنان از خدمات در زمان جنگ باشد به حبس از یک تا سه سال و اگر فرار از جبهه باشد به دو تا پنج سال حبس محکوم می شوند.

ماده 63

ماده 63 - کارکنان وظیفه نیروهای مسلح هرگاه در زمان جنگ بیش از پنج روزمتولی غیبت نمایند و عذر موجهی نداشته باشند فرازی محسوب و پس از دستگیری بهحبس از یک تا سه سال محکوم می گردد و اگر فرار از جبهه باشد از زمان غیبت فرازی محسوب و به حبس از دو تا پنج سال محکوم میشوند.

ماده 64

ماده 64 - فراریان مذکور در ماده (63) این قانون هرگاه شخصاً خود را معزفی ومشغول خدمت شوند در صورتی که فرار آنان فرار از خدمت در زمان جنگ باشد به حبساز سه ماه تا یک سال و اگر فرار از جبهه باشد به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می گردد.

تبصره

تبصره - منظور از جبهه مندرج در این قانونمناطقهای است که یگانی درگیری مستقیم و سریع رزمی داشته یا ماموریت آن را دریافت کرده باشد.

ماده 65

ماده 65 - چنانچه فرار افراد مذکور در مواد (61)، (62)، (63) و (64) این قانون موجب شکست جبهه اسلام یا وارد شدن تلفات جانی به نیروهای خودی شود به مجازات محارب محکوم میشوند.

ماده 66

ماده 66 - هر نظامی که در جریان عملیات علیه عوامل خرابکار، ضد انقلاب، اشرار و قاچاقچیان مسلح از محل مأموریت و یا منطقه درگیری فرار نماید در حکم فرار از جبهه محسوب و حسب مورد مشمول مجازاتهای مقرر در این بخش خواهد بود.

ماده 67

ماده 67 - نظامی که در زمان جنگ در مأموریت یا مرخصی هستند یا مشغول گذراندن دوره آموزشی در داخل یا خارج کشور می باشند، هرگاه پس از خاتمه مأموریت یا مرخصی یا دوره آموزشی یا پس از فراخوانی قبل از خاتمه آن به فاصله پنج روز خود راجه بازگشت به محل خدمت به قسمتهای مربوط در داخل یا سفارتخانهها یا کنسولگریها نمایندگیهای دائمی دولت جمهوری اسلامی ایران در خارج معرفی ننمایند چنانچه عذر موجهی نداشته باشند فراری محسوب و حسب مورد مشمول مجازاتهای مقرر در اینبخش خواهد بود.

ماده 68

ماده 68 - هر نظامی که در زمان بسیج یا هنگامی که یگان مربوط در مأموریت آمده باشد رزمی میباشد مرتب فرار شود حسب مورد مشمول مجازاتهای مقرر در اینبخش خواهد بود.

ماده 69

ماده 69 - افراد وظیفه دوره احتیاط و ذخیره که در زمان جنگ احضار شده و به فاصله پنج روز از تاریخ احضار یا فراخوان بدون عذر موجه خود را معرفی نکند فراری محسوب و به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می شوند. در صورتی که افراد یاد شده قبل از خاتمه جنگ شخصاً خود را معرفی نمایند، دادگاه مجازات آنان را تخفیف میدهد.

ماده 70

ماده 70 - فراریان مشمول مواد (62) و (64) این قانون فقط برای بار اول فرار از خدمت می‌توانند از تخفیف مقرر در این مواد استفاده نمایند و در صورت تعدد و یا تکرار فرار از خدمت حسب مورد مطابق مواد (61) و (63) این قانون مجازات خواهد شد.

بخش سوم - مقررات مشترک

ماده 71

ماده 71 - هر نظامی که با سلاح گرم، هواپیما، بالگرد، کشتی، ناوچه، تانک و وسائل توری جنگی یا مجهز به سلاح جنگی مبادرت به فرار نماید از زمان غیبت فراری محصول و چنانچه عمل وی ضربه مؤثر به مأموریت نیروهای مسلح وارد آورد به مجازات محارب و در غیر این صورت به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌شود.

ماده 72

ماده 72 - هر نظامی با وسائل توری دیگر یا سایر وسائل و لوازم مورد استفاده نیروهای مسلح غیر از موارد یاد شده در ماده (71) این قانون فرار نماید چنانچه عمل وی ضربه مؤثر به مأموریت نیروهای مسلح وارد آورد به مجازات محارب و در غیر این صورت به ترتیب ذیل محکوم خواهد شد:

الف - هرگاه فرار وی از جبهه باشد از لحظه غیبت فراری محصول و به حبس از سه تا پانزده سال.

ب - هرگاه فرار وی در زمان جنگ باشد به حبس از دو تا ده سال.

ج - در غیر موارد مذکور به حبس از دو تا پنج سال.

تبصره

تبصره - چنانچه عمل وی به موجب مواد دیگر این قانون مجازات شدیدتری داشته باشد به آن مجازات محکوم می‌شود.

ماده 73

ماده 73 - هر نظامی که به طرف دشمن فرار نماید و موجب شکست جبهه اسلام یا نقویت دشمن گردد به مجازات محارب و در غیر این صورت به سه تا پانزده سال حبس محکوم می‌شود.

ماده 74

ماده 74 - فرار بیش از دو نفر که با تبانی قبلی صورت گیرد فرار با توطئه محسوب می‌گردد و چنانچه عنوان محاربه بر اقدام آنان صادق باشد به مجازات محارب محکوم و در غیر این صورت مجازات آن در زمان جنگ سه تا پانزده سال و در زمان صلح دو تا پنج سال حبس می‌باشد.

ماده 75

ماده 75 - محصلان مراکز آموزشی و اعضای پیمانی که طبق مقررات استخدامی نیروهای مسلح خدمت پیمانی را به صورت نظامی یا کارمند انجام میدهد و بسیجی‌پرده تابع مقررات مربوط به اعضای ثابت و کارکنان خرید خدمت نیروهای مسلح و سایر بسیجیان در زمان خدمت از لحاظ کیفر مندرج در این فصل تابع مقررات مربوط به کارکنان وظیفه می‌باشند.

ماده 76

ماده 76 - منظور از عذر موجه مندرج در این قانوناوردی است از قبیل:

الف - بیماری مانع از حضور.

ب - فوت همسر، پدر، مادر، برادر، خواهر و اولاد (در زمانی که عرفاً برای مراسم‌اولیه ضرورت دارد) و همچنین بیماری سخت یکی از آنان (در صورتی که مراقب دیگری نباشد و به مراقبت وی نیاز باشد).

ج - ابتلاء به حوادث بزرگ مانند حریق، سیل و زلزله.

د - در توقیف یا حبس بودن.

تبصره

تبصره - هر نظامی که به حوادث منکور در بندهای (الف)، (ب) و (ج) این ماده متلاگرد موظف است در اولین فرصت ممکن، مراتب را به یگان اطلاع و حسب مورد نسبت به اخذ مرخصی استعلاجی، استحقاقی و امثال آن اقدام نماید. در صورتی که امکان اخذ مرخصی

وجود داشته باشد و اقدام نکند، همچنین اگر پس از برطرف شدن عذر و سپری شدن مدتی که عرفاً برای آن حادثه ضرورت دارد خود را معرفی ننماید با توجه به مدت غیبت حسب مورد طبق مقررات انضباطی یا کیفری با او رفتار خواهد شد.

ماده 77

ماده 77 - کارکنان فرازی نیروهای مسلح تا رسماً خود را برای ادامه خدمات بهیگان مربوط معرفی ننمایند فرارشان استمرار خواهد داشت و در صورتی که در اثناء فرازریکی از عذرهای موجه حادث شود برای مدت زمان عذر موجه مجازات نخواهند شد ولی مجموع فرار قبل و بعد از حدوث عذر، یک فرار متوالی و مستمر محصور می شود.

در صورتی که پس از صدور رأی نهائی دادگاه و ابلاغ آن، خود را به یگان مربوط معرفی ننمایند فرازی محصور و به اتهام فرار مجدد نیز تعقیب خواهند شد.

فصل پنجم - گزارش خلاف واقع

ماده 78

ماده 78 - هر نظامی به مناسبت انجام وظیفه عمداً گزارشی بر خلاف واقع به فرماندهان یا دیگر مقامات مسؤول تقدیم نماید و یا حقائق را کتمان کند و یا با سوء نیت گزارشی با تغییر ماهیت یا به طور ناقص ارائه دهد و یا عمداً جرائم ارتكابی کارکنان تحت امر خود را به مقامات ذی صلاح گزارش ندهد و یا از گزارش آن جلوگیری نماید یا گزارشها و جرائم را به موقع اعلام نکند به ترتیب زیر محکوم می شود:

الف - چنانچه اعمال فوق موجب شکست جبهه اسلام یا تلفات جانی

گردد به مجازات محارب.

ب - در صورتی که موضوع به امور جنگی یا مسائل امنیت داخلی یا خارجی مرتبط باشد به حبس از دو تا پنج سال.

ج - در سایر موارد به استثناء مواردی که صرفاً تخلف انضباطی محسوب می‌شود به حبس از سه ماه تا یک سال.

تبصره 1

تبصره 1 - چنانچه اعمال مذکور موجب خسارات مالی گردد مرتکب علاوه بر مجازات فوق به جبران خسارات وارده نیز محکوم خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2 - هرگاه اعمال مورد اشاره در بندهای (ب) و (ج) این ماده در اثربالائی و سهلانگاری باشد در صورتی که موجب جنایت بر نفس یا اعضاء شده باشد مرتکب به نصف حداقل، تا نصف حداکثر مجازاتهای مذکور محکوم خواهد شد و در غیراین صورت طبق آییننامه انضباطی عمل می‌شود. پرداخت دیه طبق مقررات قانونیات می باشد.

فصل ششم - تقلب و دسیسه در امور نظام وظیفه و تصدیق نامه‌های

خلاف واقع

ماده 79 - هر نظامی که موجبات معافیت یا اعزام مشمولی را به خدمت وظیفه عمومی برخلاف مقررات فراهم سازد و یا سبب شود نام کسی که مشمول قانون خدمت وظیفه عمومی است در فهرست مشمولان ذکر نگردد و یا شخصاً یا به واسطه دیگری اقدام به صدور گواهی یا تصدیقنامه خلاف واقع در امور نظام وظیفه یا غیر آن نمایند آنچه اعمال مذکور به موجب قوانین دیگر مستلزم مجازات شدیدتری نباشد به حبس از یک تا پنج سال و یا شش میلیون (6000000) ریال تا سی میلیون (30000000) ریال جزای نقدی محکوم می‌شود.

تبصره 1

تبصره 1 - هرکس با علم و اطلاع، از اوراق و تصدیقنامه‌های خلاف واقع مذکور در این ماده استفاده نماید و یا امتیازاتی کسب کند به حبس از شش ماه تا سه سال و یا سهمیلیون (3000000) ریال تا هجده میلیون (18000000) ریال جزای نقدی محکوم و در هر صورت امتیاز مکتسبه لغو میگردد.

تبصره 2

تبصره 2 - مرتکبان جرائم مذکور چنانچه برای انجام اعمال فوق مرتکب جرم ارتشاء نیز شده باشد به مجازات آن جرم نیز محکوم می‌گردد.

فصل هفتم - فروش و حیف و میل و واگذاری اشیای نظامی و اموال نیروهای مسلح

ماده 80 - هر نظامی که اسلحه و یا اجزای آن یا مهمات یا مواد منفجره یا محترق متعلق به دولت یا در اختیار دولت را که بر حسب وظیفه به او سپرده شده و یا به هرنحو به آن دسترسی پیدا کرده بفروشد یا به رهن بگذارد یا به نحو دیگری مورد معامله قرار دهد. یا با سوء نیت مخفی نماید به حبس از دو تا ده سال محکوم می‌شود.

ماده 81

ماده 81 - هر نظامی که مرکب یا وسائل نقلیه یا سایر اموال متعلق به دولت یا در اختیار دولت را که بر حسب وظیفه به او سپرده شده و یا به هر نحو به آن دسترسی پیدا کرده بفروشته یا به رهن بگذارد یا به نحو دیگری مورد معامله قرار دهد. یا با سوء نیت مخفی نماید به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می گردد.

ماده 82

ماده 82 - هر نظامی البسه نظامی را که برای خدمت به او سپرده شده است و فروش و یا هر نوع معامله دیگری درمورد آن از نظر سازمان مربوط غیرمجاز باشد بفروشد یا به نحو دیگری مورد معامله قرار دهد به حبس از دو تا شش ماه محکوم می شود.

ماده 83

ماده 83 - هر نظامی که اسلحه و مهمات یا وسائل و لوازم نظامی متعلق به دولت یا در اختیار دولت را که بر حسب وظیفه به او سپرده شده به مصرف غیرمجاز برساند یا مورد استفاده غیرمجاز قرار دهد. بدون اجازه و برخلاف مقررات در اختیار دیگری بگذارد یا به علت اهمال یا تفریط موجب نقص یا تضییع آنها گردد به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می گردد.

ماده 84

ماده 84 - هر نظامی که سایر وسائل و اموال و وجهه متعلق به دولت یا در اختیار دولت را که بر حسب وظیفه به او سپرده شده به مصرف غیرمجاز برساند یا مورد استفاده غیرمجاز قرار دهد یا بدون اجازه و برخلاف مقررات در اختیار دیگری بگذارد و یا آن را به مصارفی برساند که در قانون برای آن اعتباری منظور نشده است و یا در غیر مورد معین یازائد بر اعتبار مصرف نماید به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می شد.

ماده 85

ماده 85 - هر نظامی که به علت اهمال یا تفریط موجب نقص یا تضییع اموال مذکور در ماده (84) این قانون شود و خسارت وارد به بیش از مبلغ ده میلیون (10 000 000) ریال باشد به حبس از سه ماه تا دو

سال محکوم می‌شد. در صورتی که خسارت وارد کمتر از این مبلغ باشد، علاوه بر جبران خسارت وارده، با وی مطابق آئین نامه انضباطی رفتار می‌شد.

ماده 86

ماده 86 - تشخیص این که وسائل و لوازم مذکور در این فصل جزء وسائل و لوازم نظامی است به عهد کارشناسان نظامی زیربط در هر مورد می باشد و دادگاه در صورت لزوم نظر کارشناسان مذکور را کسب خواهد کرد.

ماده 87

ماده 87 - هرگاه اعمال مذکور در این فصل موجب اخلاف در نظام (بهم خوردانامیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام گردد مرتب به مجازات محارب محکوم می‌شود.

فصل هشتم - سرقت

ماده 88

ماده 88 - هر نظامی که اسلحه و مهمات و مواد منفجره متعلق به دولت یا در اختیار دولت را سرقت نماید به حبس از دو تا ده سال محکوم می‌شود.

ماده 89

ماده 89 - هر نظامی که وسائل و لوازم نظامی (غیر از سلاح و مهمات و مواد منفجره) و وجهه و اجنس یا اشیاء متعلق به دولت یا آنچه در اختیار نیروهای مسلح استرا سرقت نماید به حبس از یک تا پنج سال محکوم می‌گردد.

ماده 90

ماده 90 - هرگاه بزه‌های ارتکابی مذکور در مواد (88) و (89) این قانون در موقع اردو کشی یا آموریت

آمده‌باش رزمی یا عملیات رزمی یا در منطقه جنگی باشد یا سرقتان در اُموریت محوله یگان، مؤثر و در آن ایجاد اخلال نماید و یا یک یا چند نفر از آنان درحین سرقت حامل سلاح ظاهر یا مخفی باشند را شکسته باشند مرتکبان به حبس از سه تا پانزده سال محکوم میگردد.

ماده 91

ماده 91 - هر نظامی بعضیا کل نوشتهها یا اسناد یا اوراق یا دفاتر یا مطالبی که در دفتر ثبت و ضبط نیروهای مسلح مندرج یا در اماکن نظامی محفظ یا نزد اشخاصی کاهرسماً مأمور حفظ آنها هستند سپرده شده را بر باید به حبس از دو تا ده سال محکومی شود.

تبصره 1

تبصره 1 - چنانچه امانتدار یا مستحفظ مرتکب جرم فوق شود به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می گردد.

تبصره 2

تبصره 2 - هرگاه در اثر بیاحتیاطی، بیمبالاتی یا عدم رعایت نظامات دولتی توسعه مبادر ثبت و ضبط اسناد یا امانتدار و مستحفظ جرم فوق واقع و یا اسناد و مدارک و نوشتجات مفقود یا معذوم یا تخریب گردد مرتکب به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می گردد.

ماده 92

ماده 92 - هرگاه بزههای فوق موجب اخلال در نظام (بهمن خوردن امنیت کشور) و یاشکست جبهه اسلام گردد، مرتکب به مجازات محارب محکوم می شود.

فصل نهم - آتش زدن و تخریب و اتلف

ماده 93

ماده 93 - هر نظامی که عمداً تأسیسات یا ساختمانها یا استحکامات نظامی یا کشتی یا هواپیما یا امثال آنها یا انبارها یا راهها یا وسائل دیگر ارتباطی و مخابراتی یا الکترونیکی یا مراکز محتمل اسناد و

دفاتر یا اسناد طبقه‌بندی شده مورد استفاده نیروهای مسلح یا وسائل دفاعیه یا تمام یا قسمتی از ملزمات جنگی و اسلحه یا مهمات یا مواد منفجره را آتش بزند یا تخریب کند یا از بین ببرد یا دیگری را وادار به آن نماید به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می‌شود.

تبصره 1

تبصره 1 - در صورتی که انجام اعمال فوق به قصد براندازی حکومت یا اختلال در نظام (بهم خوردن امنیت کشور) یا شکست جبهه اسلام باشد مرتکب به مجازات محارب محکوم می‌گردد.

تبصره 2

تبصره 2 - تخریب امکانات و تأسیسات به منظور عدم دستیابی دشمن به هنگام عقبنشینی طبق دستور لازمالاجراء از شمول این ماده مستثنا است.

ماده 94

ماده 94 - هر نظامی که غیر از موارد یاد شده در ماده (93) این قانون عمداً سایر اموالی را که در اختیار نیروهای مسلح است، آتش بزند یا تخریب یا تلف کند یا دیگری را وادار به آن نماید به حبس از دو تا پنج سال محکوم می‌شود و اگر عمل وی موجب اختلال در نظام (بهم خوردن امنیت کشور) و یا شکست جبهه اسلام گردید به مجازات محارب محکوم می‌شود.

فصل دهم - سوء استفاده و جعل و تزویر

ماده 95

ماده 95 - هر نظامی که حکم یا امضاء یا مهر یا فرمان یا دستخط فرماندهی کل قوا را به اعتبار مقام وی

جعل کند یا با علم به جعل یا تزویر استعمال نماید به حبس از سه تا پانزده سال محکوم خواهد شد.

ماده 96

ماده 96 - هر نظامی که حکم یا امضاء یا مهر یکی از فرماندهان یا مسئولان نیروهای مسلح در رده فرمانده نیرو یا همپراز و بالاتر را به اعتبار مقام آنان جعل کند یا با علم به جعل یا تزویر استعمال نماید به حبس از یک تا ده سال محکوم می شود.

ماده 97

ماده 97 - هر نظامی که حکم یا امضاء یا مهر سایر فرماندهان و مسئولان نیروهای مسلح را به اعتبار مقام آنان جعل کند یا با علم به جعل یا تزویر استعمال نماید به حبس از یک تا پنج سال محکوم میگردد.

ماده 98

ماده 98 - هر نظامی که با مباشرت یا به واسطه، مهر یکی از نیروهای مسلح را جعل کند یا با علم به جعل یا تزویر مورد استفاده قرار دهد به یک تا ده سال حبس محکوم می شود.

ماده 99

ماده 99 - هر نظامی که با مباشرت یا به واسطه، منگنه یا علامت یکی از نیروهای مسلح را جعل کند یا با علم به جعل یا تزویر مورد استفاده قرار دهد به حبس از یک تا پنج سال محکوم میگردد.

ماده 100

ماده 100 - هر نظامی که مهر یا تمپر یا علامت یکی از نیروهای مسلح یا سازمانها ویا ادارات و شرکتهای وابسته به آنها را بدون استفاده آنها فراهم آورد، علاوه بر جبران خسارت وارده به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می شود.

ماده 101

ماده 101 - هر نظامی که از مهر، تمپر یا علائم مذکور در مواد قبل این فصل که به اوسرده شده به صورت غیرمجاز استفاده کند یا سبب استفاده شود، علاوه بر جبران خسارت وارده به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می‌گردد.

ماده 102

ماده 102 - مرتکبان جرائم مذکور در مواد قبل این فصل، هرگاه قبل از تعقیبمراتب را به مسئولان ذیربط اطلاع بدهند و سایر مرتکبان را معرفی کنند یا بعد از تعقیب، وسائل دستگیری آنان را فراهم نمایند با توجه به نوع عمل ارتكابی، دادگاه مجازات آنان را تخفیف داده یا آنان را از مجازات معاف خواهد کرد.

ماده 103

ماده 103 - هر نظامی که در احکام و تقریرات و نوشته‌ها و اسناد و سجلات و آمارو محاسبات و دفاتر و غیر آنها از نوشته‌ها و اوراق رسمی مربوط به امور نظامی و یا راجع بهوظایفش جعل یا تزویر کند اعم از اینکه امضاء یا مهری را ساخته و یا امضاء یا مهر یاخطوطی را تحریف کرده یا کلمه‌ای را الحاق کند یا اسامی اشخاص را تغییر دهد به حبساز دو تا پنج سال محکوم می‌گردد.

ماده 104

ماده 104 - هر نظامی که در تحریر نوشته‌ها، قراردادهای و مقاله‌نامه‌های راجع بهوظایف مش مرکب جعل یا تزویر شود اعم از اینکه موضوع یا مضمون آن را تغییر دهد یاگفت و نوشته کی از مقامات یا تقریرات کی از طرفها را تحریف کند یا امر باطلی راصح و یا صحیحی را باطل یا چیزی را که به آن اقرار نشده اقرار شده جلوه دهد به حبساز دو تا پنج سال محکوم می‌شد.

ماده 105

ماده 105 - هر نظامی که اوراق معمول مذکور در مواد (103) و (104) این قانون را با علم به جعل و تزویر مورد استفاده قرار دهد به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می‌گردد.

ماده 106

ماده 106 - هر نظامی که به مناسبت انجام وظیفه به کی از طرق مذکور در اسناد ونوشته‌های غیر رسمی جعل یا تزویر کند به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می‌شد.

ماده 107

ماده 107 - هر نظامی که اوراق مذکور در ماده (106) این قانونرا با علم بهجعلیبودن آنها مورد استفاده قرار دهد به حبس از سه ماه تا یک سال محکوم میگردد.

ماده 108

ماده 108 - هر نظامی که عهددار انجام معامله یا ساختن چیزی یا نظارت درساختن یا امر به ساختن آن برای نیروهای مسلح بوده و به واسطه تدلیس در معامله ازجهت تعیین مقدار یا صفت یا قیمت بیش

از حد متعارف مورد معامله یا تقلب در ساختن آن چیز، نفعی برای خود یا دیگری تحصیل کند یا موجب ضرر نیروهای مسلح گرددعلاوه بر جبران خسارت وارده و جزای نقدی معادل بهای مال مورد تدلیس به ترتیب زیر محکوم می‌شود:

الف - در صورتی که سود حاصله یا ضرر وارد تا ده میلیون (000) ریال باشد به حبس از شش ماه تا دو سال.

ب - چنانچه سود حاصله یا ضرر وارد بیش از ده میلیون (000) ریال تا یکصد میلیون (000 000 100) ریال باشد به حبس از یک تا پنج سال.

ج - هرگاه سود حاصله یا ضرر وارد بیش از یکصد میلیون (000) ریال باشد به حبس از دو تا ده سال.

ماده 109

ماده 109 - قبول هرگونه هدیه یا امتیاز یا درصدا نه از قبل وجه، مال، سندپرداخت و جه یا تسلیم مال، تحت هر عنوان به طور مستقیم یا غیرمستقیم در رابطه با عملالات و قراردادهای خارجی و داخلی توسط نظامیان ممنوع است. مرتکب مذکور علاوه بر رد هدیه یا امتیاز یا درصدا نه یا معادل آن به دولت به حبس تعزیری از دو تا ده سال و جزای نقدی برابر هدیه یا امتیاز یا درصدا نه محکوم میگردد.

تبصره 1

تبصره 1 - مجازات شروع به این جرم، حداقل مجازات حبس مقرر در این ماده است.

تبصره 2

تبصره 2 - در صورتی که شخص حقیقی یا حقوقی خارجی طرف معامله، در صدایمی پردازد، موضوع قبل به اطلاع مسؤول مربوط رسانیده می شود و وجهه مزبور دریافت و تماماً به حساب خزانه واریز می گردد. در این صورت اقدام کننده مشمول این ماده نخواهد بود.

ماده 110

ماده 110 - هر نظامی که در معاملات یا مناقصه ها و مزایده ها مربوط به نیروهای مسلح با دیگران تبانی نماید، علاوه بر جبران خسارت وارده به حبس از دو تا ده سال و جرای نقدی معادل آنچه برخلاف مقررات تحصیل کرده است محکوم می شود.

ماده 111

ماده 111 - چنانچه بازرسان یا ناظران امور مالی در نیروهای مسلح در ارتکاب جرائم مندرج در مواد (108)، (109) و (110) این قانون شرکت نمایند به مجازات مرتکبان اصلی محکوم و اگر پس از کشف یا اطلاع از وقوع، آن را مخفی دارند به مجازات حبس مرتکبان اصلی محکوم خواهد شد.

ماده 112

ماده 112 - هر نظامی که در مواد غذائی و ادویه و مایعاتی که تحت حفاظت یا نظارت او قرار داده شده است به طور مستقیم یا غیرمستقیم تقلب نماید یا عمداً مواد غذائی و ادویه و مایعات تقلبی را بین نظامیان شخصاً یا به واسطه دیگری تقسیم کند به حبس از دو تا ده سال محکوم خواهد شد.

ماده 113

ماده 113 - هر نظامی که با سوءنیت گوشت حیوانات مبتلا به بیماریها مسری یا مواد غذایی فاسد یا ضایع شده را به طور مستقیم یا غیرمستقیم بین نظامیان تقسیم نماید به حبس از سه تا پانزده سال محکوم می شود.

ماده 114

ماده 114 - چنانچه اعمال مذکور در مواد (112) و (113) این قانون در اثر اهمال و بیتوجهی صورت گرفته باشد مرتب به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می گردد.

ماده 115

ماده 115 - در صورتی که در اثر وقوع بزههای مذکور در مواد (112) و (113) این قانون لطمه جبران ناپذیری بر نیروهای مسلح یا عملیات نظامی وارد آید مرتب به محابط محکوم خواهد شد.

ماده 116

ماده 116 - چنانچه مرتکب بر اثر ارتکاب جرائم مندرج در این فصل، منافع کسب کرده یا امتیازاتی گرفته باشد منافع مکتبه مسترد و امتیازات حاصله لغو می شود.

ماده 117

ماده 117 - در تمام موارد مذکور در این فصل، هرگاه اقدامات انجام شده منتهی به قتل یا نقص عضو یا جراحت و صدمه به انسانی شود

مرتب علاوه بر مجازاتهایی مذکور حسب مورد به قصاص و پرداخت دیه و در هر حال به تأدیه خسارات وارده نیز محکوم خواهد شد.

فصل یازدهم - ارتشاد، اختلاس و اخاذی

ماده 118

ماده 118- هر نظامی برای انجام یا خودداری از انجام امری که از وظایف او یا یکدیگر از کارکنان نیروهای مسلح است وجه یا مال یا سند پرداخت وجه یا تسلیم مالی رابلاعوض یا کمتر از قیمت معمول به هر عنوان قبول نماید اگرچه انجام یا خودداری از انجام امر برخلاف قانونباشد در حکم مرتشی است و به ترتیب ذیل محکوم می شود:

الف - هرگاه قیمت مال یا وجه مأخوذ تا یک میلیون (1 000 000) ریال باشد بهحبس از یک تا پنج سال و جزای نقی معادل وجه یا قیمت مال مأخوذ و تنزیل یک درجهیا رتبه.

ب - هر گاه قیمت مال یا وجه مأخوذ بیش از یک میلیون (000 000) ریال تا دهمیلیون (10 000 000) ریال باشد به حبس از دو تا ده سال و جزای نقی معادل وجه یا قیمت مال مأخوذ و تنزیل دو درجه یا رتبه.

ج - هرگاه قیمت مال یا وجه مأخوذ بیش از ده میلیون (000 000)

(10) ریال باشد به حبس از سه تا پانزده سال و جزای نقدی معادل

وجه یا قیمت مال مأخوذ و اخراج ازنیروهای مسلح.

ماده 119

ماده 119 - هر نظامی وجه یا مطالبات یا حوالیها یا اسناد و اشیاء

و لوازم و یا سایر اموال را که بر حسب وظیفه به او سپرده شده به

نفع خود یا دیگری برداشت یا تصابنماید مختلس محسوب و علاوه

بر رد وجه یا مال مورد اختلاس حسب مورد به مجازاتزیر محکوم

میشود:

الف - هرگاه میزان اختلاس از حیث وجه یا بهاء مال مورد اختلاس تا

یک میلیون (1000 000) ریال باشد به حبس از یک تا پنج سال و

جزای نقدی معادل دو برابر وجه یا بهاء مال مورد اختلاس و تنزیل یک

درجه یا رتبه.

ب - هرگاه میزان اختلاس از حیث وجه یا بهاء مال مورد اختلاس

بیش از یکمیلیون (000 1000) ریال تا ده میلیون (000 000)

(10) ریال باشد به حبس از دو تا دهسال و جزای نقدی معادل دو

برابر وجه یا بهاء مال مورد اختلاس و تنزیل دو درجه یا رتبه.

ج - هرگاه میزان اختلاس از حیث وجه یا بهاء مال مورد اختلاس

بیش از ده میلیون (000 1000) ریال باشد به حبس از سه تا

پانزده سال و جزای نقدی معادل دو برابر وجه یا بهاء مال مورد اختلاس و اخراج از نیروهای مسلح.

تبصره 1

تبصره 1 - چنانچه عمل اختلاس توأم با جعل سند و نظایر آن باشد مرتکب به محکومیت هر دو جرم محکوم می‌شود.

تبصره 2

تبصره 2 - هرکس با علم به اینکه اموال مورد اختلاس فوق الذکر به نیروهای مسلح تعلق دارد آن را خریداری یا در تضییع آن مساعدت نماید علاوه بر استرداد اموال یا حسبمورد مثل یا قیمت آنها به حبس از یک تا پنج سال محکوم می‌شود.

ماده 120

ماده 120 - چنانچه مرتشی و مختلس مذکور در مواد (118) و (119) این قانونان نیروهای وظیفه باشد اخراج منتفی است.

ماده 121

ماده 121 - مبالغ مذکور در مواد (118) و (119) این قانونان حیث تعیین محکم اعم از این است که جرم دفعات واحد یا به دفعات واقع شده و جمع مبلغ بالغ بر حد نصاب مذکور باشد.

ماده 122

ماده 122 - چنانچه نظامی مرتکب اختلاس قبل از صدور کیفرخواست تمام و جمیع مال مورد اختلاس را مسترد کند، دادگاه او را از تمام یا

قسمتی از جزای نقدی معافمی نماید و اجرای مجازات حبس را معلق ولی حکم تنزل درجه یا رتبه را درباره او اجراءخواهد نمود.

ماده 123

ماده 123 - هر نظامی که زائد بر یک میلیون (1000000) ریال اختلاس کند، درصورت وجود دلائل کافی، صدور قراربازداشت موقت به مدت یک ماه الزامی است و این قرار در هیچ یک از مراحل رسیدگی قابل تبدیل نخواهد بود.

ماده 124

ماده 124 - در هر مورد از بزههای مندرج در مواد (118) و (119) این قانون که مجازات حبس برای آن مقرر شده، نظامی مرتکب از تاریخ صدور کیف خواست از شغل خود معلق خواهد شد. دادسرا مکلف است صدور کیف خواست را به سازمان زیربطاعلام دارد. در صورتی که متهم به موجب رأی قطعی برائت حاصل کند، ایام

تعليق جزء خدمت او محسوب و حقوق و مزایای مدتی را که به علت
تعليقش نگرفته دریافت خواهد کرد.

تبصره

تبصره - فرمانده نیرو یا رئیس سازمان مربوط در نیروهای مسلح و
مقامات بالاتر نظامی میتوانند پس از پایان بازداشت موقت یک ماهه،
وضعیت «بدون کاری» - مذکور در قوانین استخدامی نیروهای مسلح
- را تا پایان رسیدگی و دادرسی اعمال نمایند.

ماده 125

ماده 125 - هر نظامی که با سوءاستفاده از لباس، موقعیت یا شغل
خود به جبر و قهر، دیگری را اکراه به معامله مال یا حق خود نماید یا
بدون حق، بر مال یا حق دیگری مسلط شود، علاوه بر رد عین، مثل یا قیمت مال یا حق حسب مورد، به
مجازات حبس از یک تا پنج سال محکوم می شود.

فصل دوازدهم - استفاده غیرقانونی البسه رسمی

یا علائم و نشانها و مدالهای نظامی

ماده 126

ماده 126 - هر نظامی که علناً نشانها و مدالها و علائم و درجات و البسه رسمی نظامی داخلی یا خارجی را
بدون تغییر یا با تغییر جزئی که موجب اشتباه شود بدون مجوز یا بدون حق، استفاده نماید یا از لباس،
موقعیت، شغل و کارت شناسائی خود برای مقاصد غیرقانون استفاده کند به حبس از شش ماه تا دو سال
محکوم می شود مگر اینکه به موجب این قانون و یا قوانین دیگر مستلزم مجازات شدیدتری باشد که در این

صورت به آن مجازات محکوم می گردد.

تبصره

تبصره - استفاده از البسه و اشیاء مذکور در این ماده در اجرای هنرهای نمایشی مشمول مقررات این ماده نخواهد بود.

ماده 127

ماده 127 - هر نظامی در زمان جنگ با دولتی که قرارداد ثنو مورخ 1949 را امضانموده یا بعداً به آن ملحق شده است پرچم یا بازوبند یا سایر علائم هلال احمر یا همدیفآن را در منطقه عملیات جنگی بدون حق علناً مورد استفاده قرار دهد، به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می شود.

فصل سیزدهم - سایر مقررات

ماده 128

ماده 128- شروع به جرائم تعزیری جعل و تزویر، سرقت، تخریب یا آتشزدن یا لاتلاف تأسیسات یا اسلحه و مهمات یا وسایل و امکانات نیروهای مسلح، تقلب و دسیسمدر امور نظام وظیفه، فروش غیرمجاز اموال نیروهای مسلح، ارتشاء، اختلاس، اخاذی یا جرائم علیه امنیت داخلی و خارجی جرم است و مرتکب حسب مورد به حداقل مجازاتجرایم مذکور محکوم میشود.

تبصره 1

تبصره 1- در صورتی که عملیات و اقداماتی که شروع به اجرای آن کرده خودمستقلاً جرم باشد، مرتکب به مجازات همان جرم محکوم میگردد.

تبصره 2

تبصره 2- هرگاه برای جرائم مذکور در این ماده مجازات محارب مقرر شده باشد، اقداماتی که شروع به

جرم تلقی میشود در صورتی که در این قانون برای آنها مجازاتی تعیین نگردیده باشد، مرتکب آن اقدامات به حبس از دو تا ده سال محکوم میشود.

ماده 129

ماده 129- جرائمی که پس از اعلام رسمی خاتمه درگیریهای مستقیم رزمی بادشمن و قبل از امضاء قرارداد صلح واقع میشود از نظر این قانون جرم در زمان صلح محسوب میگردد.

ماده 130

ماده 130 - اعمالی که به موجب ماده (38) و بند (ج) مواد (42)، (43)، (44)، (51) و (78) این قانون صرفاً تخلف انضباطی محسوب میشود توسط ستد کل نیروهای مسلح ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانونتهیه و پس از تصویب فرماندهی کل قوا ابلاغ میگردد.

ماده 131

ماده 131 - هرگونه تغییر یا حذف اطلاعات، الحاق، تقدیم یا تأخیر تاریخ نسبت به تاریخ حقیقی و نظایر آن که به طور غیرمجاز توسط نظامیان در سیستم رایانیه و نرم افزارهای مربوط صورت گیرد و همچنین اقداماتی از قبیل تسلیم اطلاعات طبقه بندی شده رایانهای به دشمن یا افرادی که صلاحیت دسترسی به آن اطلاعات را ندارند، افشاء غیرمجاز اطلاعات، سرقت اشیاء دارای ارزش اطلاعاتی مانند سیدی (CD) یا دیسکتهای حاوی اطلاعات یا معذوم کردن آنها یا سوءاستفادهای مالی که نظامیان به وسیله رایانیه مرتبط شوند جرم محسوب و حسب مورد مشمول مجازاتهای مندرج در مواد مربوط به این قانون میباشد.

ماده 132

ماده 132 - در کلبه مواردی که در اثر ارتکاب جرم خسارتی وارد شود، مرتبطعلوه بر مجازاتهای مقرر در این قانونبه جبران خسارت وارده و حسب مورد به رد عین یا مال یا پرداخت مثل یا قیمت و اجراتالمثل نیز محکوم میگردد. رسیدگی در این گونه موارد در دادگاههای نظامی نیاز به تقدیم دادخواست ندارد.

ماده 133

ماده 133 - در هر یک از جرائم موضوع این قانوندر صورتی که موضوع یا جرم ارتكابی و میزان تأثیر آن مشخص نباشد، دادگاه موظف است موضوع را به کارشناس یا هیات کارشناسی ارجاع و نظر آنان را کسب نماید.

تبصره

تبصره - نحوه تشخیص نیاز به نظر هیأت یادشده یا کارشناس، ارجاع، بررسی و اعلام نظر هیأت مذکور و یا کارشناس و تعداد و ترکیب هیأت‌های کارشناسی به موجب دستورالعملی که توسط ستاد کل نیروهای مسلح و با همکاری و هماهنگی سازمان قضایین نیروهای مسلح تهیه و به تصویب فرماندهی کل قوا میرسد مشخص خواهد شد.

ماده 134

ماده 134 - هرگاه در اثر وقوع بزه‌ی که رسیدگی به آن در صلاحیت دادگاه‌های نظامی است خسارت یا زیان مالی متوجه نیروهای مسلح شده باشد دادستان نظامی باتعقیب موضوع از لحاظ جنبه عمومی از حیث دریافت خسارات در دادگاه، سمت‌نماینده‌ی نیروهای مسلح را دارا خواهد بود.

ماده 135

ماده 135 - مقررات مرور زمان و مواعید آن در مراجع قضائی نظامی همانند مقررات مربوط در مراجع قضایی عمومی میباشد.

ماده 136

ماده 136 - هرگاه جرم ارتكابی کارکنان نیروهای مسلح جنبه تخلف انضباطی نیز داشته باشد، رسیدگی به تخلف از نظر انضباطی توسط

فرماندهان و مسؤولان نیروهای مسلح انجام می‌شود و این موضوع مانع رسیدگی به جرم در مرجع قضایی نخواهد بود و فرماندهان مکلفند مراتب وقوع جرم را به مرجع قضایی اعلام نمایند.

ماده 137 - با تصویب این قانون قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح - مصوب 1371.5.18 کمیسیون امور قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی که در تاریخ 1376.8.11 تمدید شده است - و قانون دادرسی و کیفر ارتش مصوب 1318.10.4 و کلیه قوانین مغایر با این قانون ملغی می‌باشد.

قانون فوق مشتمل بر یکصد و سی و هفت ماده و پنجاه و یک تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ نهم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1382.10.25 به تأیید شورای نگهبان رسیده است.